UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1794/2006

z dne 6. decembra 2006

o določitvi skupne ureditve pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 550/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o izvajanju navigacijskih služb zračnega prometa na enotnem evropskem nebu (Uredba o izvajanju služb) ([1]) in zlasti člena 15(4) Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) ([2]) in zlasti člena 8(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija mora vzpostaviti skupno ureditev pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa na celotnem območju Skupnosti. Da se zagotovi enotno izvajanje skupne ureditve pristojbin na enotnem evropskem nebu, je za ta namen najprimernejši instrument uredba, ki zagotavlja neposredno uporabo.

(2) V skladu s členom 8(1) okvirne uredbe je bil za pomoč Evropski komisiji pri razvoju izvedbenih pravil za skupno ureditev pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa pooblaščen Eurocontrol. Ta uredba temelji na iz tega izhajajočem poročilu o pooblastilu z dne 29. oktobra 2004.

(3) Razvoj skupne ureditve pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa, ki so zagotovljene med vsemi fazami poleta, je izjemnega pomena za izvajanje enotnega evropskega neba. Sistem bi moral tudi prispevati k doseganju večje preglednosti pri določitvi, zaračunavanju in pobiranju pristojbin za uporabnike zračnega prostora, ki spodbujajo varno, učinkovito in uspešno zagotavljanje navigacijskih služb uporabnikom navigacijskih služb zračnega prometa, ki financirajo sistem z namenom, da se zagotovi visoka raven varnosti in stroškovna učinkovitost, ter spodbujajo zagotavljanje integriranih storitev.

(4) V skladu s skupnim ciljem izboljšanja stroškovne učinkovitosti navigacijskih storitev zračnega prometa mora shema zaračunavanja spodbujati stroškovno in operativno učinkovitost.

(5) Da bi potnikom v zračnem prometu zagotovile dostop do mreže zračnega prometa in zlasti dostop do srednjih in manjših ter tudi večjih letališč po sprejemljivih cenah, bodo države članice morda morale uvesti enako ceno za enoto za pristojbine za storitve na terminalih na vseh letališčih, od koder leti isti izvajalec služb zračnega prometa, ali v večjih skupinah takšnih letališč, z namenom celotnega kritja stroškov storitev na terminalih.

(6) Skupna ureditev pristojbin mora biti skladna s členom 15 Čikaške konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu ICAO iz leta 1944.

(7) Ker je večina držav članic podpisnic večstranskega sporazuma Eurocontrol o preletnih pristojbinah z dne 12. februarja 1981 in ker je Skupnost podpisala protokol o pristopu k revidirani konvenciji Eurocontrol, morajo biti pravila, razvita v tej uredbi, skladna z Eurocontrolovim sistemom preletnih pristojbin.

(8) Ureditev pristojbin mora omogočati optimalno uporabo zračnega prostora ob upoštevanju prometnih tokov v zračnem prometu, zlasti znotraj funkcionalnih blokov zračnega prostora, kot je predvideno v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 551/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o organiziranosti in uporabi zračnega prostora na enotnem evropskem nebu (uredba o zračnem prostoru) ([3]).

(9) V skladu z izjavo, priloženo k uredbi o zračnem prostoru ([4]), bo Komisija do leta 2008 pripravila poročilo o izkušnjah pri oblikovanju funkcionalnih blokov zračnega prostora. Komisija bo hkrati ocenila težave, ki bi lahko nastale zaradi ohranjanja ločenih cen za enoto znotraj funkcionalnega bloka zračnega prostora.

(10) Potrebno je določiti zahteve za popolne in pregledne informacije o stroškovni osnovi, ki jih je treba pravočasno dati na razpolago predstavnikom uporabnikov zračnega prostora in pristojnim organom.

(11) Višina pristojbin, ki se zaračunavajo zlasti za lahke zrakoplove, ne sme odvračati od uporabe naprav in storitev, ki so potrebne za varnost ali uvedbo novih tehnologij in postopkov.

([1]) UL L 96, 31.3.2004, str. 10.
([2]) UL L 96, 31.3.2004, str. 1.
([3]) UL L 96, 31.3.2004, str. 20.
([4]) UL L 96, 31.3.2004, str. 25.

(12) Formula za izračun pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa na terminalih mora odsevati drugačno naravo teh storitev v primerjavi s preletnimi navigacijskimi službami zračnega prometa.

(13) Države članice morajo imeti možnost skupne določitve cen za enoto, zlasti ko se območje zaračunavanja razteza po zračnem prostoru več kot ene države članice ali ko so države članice pogodbenice skupnega sistema preletnih pristojbin.

(14) Države članice morajo imeti za izboljšanje učinkovitosti ureditve pristojbin in zmanjšanje administrativne in računovodske delovne obremenitve možnost skupnega pobiranja preletnih pristojbin znotraj skupnega sistema preletnih pristojbin, in sicer z enotno pristojbino za let.

(15) Pomembno je okrepiti pravna sredstva, potrebna za zagotovitev takojšnjega in celotnega plačila pristojbin letalske navigacije s strani uporabnikov navigacijskih služb zračnega prometa.

(16) Pristojbine, ki jih morajo plačati uporabniki zračnega prostora, se morajo določiti in uporabljati pravično in pregledno, po posvetovanju z njimi. Takšne pristojbine bi bilo treba redno preverjati.

(17) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za enotno evropsko nebo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa ukrepe, potrebne za razvoj sistema pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa, ki je v skladu z Eurocontrolovim sistemom pristojbin na zračnih poteh.

2. Ta uredba se uporablja za navigacijske službe zračnega prometa, ki jih zagotavljajo izvajalci služb zračnega prometa, imenovani v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 550/2004, in izvajalci meteoroloških služb, če so imenovani v skladu s členom 9(1) navedene uredbe, za splošni zračni promet znotraj ICAO območij EUR in AFI, kjer države članice zagotavljajo navigacijske službe zračnega prometa.

3. Države članice lahko to uredbo uporabljajo za navigacijske službe zračnega prometa v zračnem prostoru v njihovi pristojnosti znotraj drugih ICAO območij, če o tem obvestijo Komisijo in druge države članice.

4. Države članice lahko to uredbo uporabljajo tudi za izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa, ki jim je dovoljeno izvajati navigacijske službe zračnega prometa brez dovoljenja, v skladu s členom 7(5) uredbe o izvajanju služb.

5. Države članice se lahko odločijo, da te uredbe ne bodo uporabile za navigacijske službe zračnega prometa na letališčih z manj kot 50 000 premiki v komercialnem zračnem prevozu na leto, ne glede na največjo vzletno maso in število zasedenih potniških sedežev, pri čemer je število premikov vsota vzletov in pristankov, izračunana kot povprečje preteklih treh let.

Države članice o tem obvestijo Komisijo. Komisija periodično objavi posodobljen seznam izvzetih letališč.

6. Države članice se lahko brez poseganja v uporabo načel iz členov 14 in 15 Uredbe o izvajanju služb odločijo, da ne bodo izračunavale pristojbin na terminalih na način iz člena 11 te uredbe in da ne bodo določile cen za enoto na terminalih iz člena 13 te uredbe v zvezi z navigacijskimi službami zračnega prometa na letališčih z manj kot 150 000 premiki v komercialnem zračnem prevozu na leto (izračunanimi kot vsota vzletov in pristankov), ne glede na največjo vzletno maso in število zasedenih potniških sedežev, pri čemer se število premikov izračuna kot povprečje preteklih treh let.

Države članice izvedejo pred to odločitvijo oceno izpolnjevanja pogojev iz Priloge I v posvetovanju s predstavniki uporabnikov zračnega prostora.

Končna ocena o izpolnjevanju pogojev in odločitev držav članic se objavi in sporoči Komisiji, s popolno obrazložitvijo ugotovitev, ki vključuje izid posvetovanja z uporabniki.

Člen 2

Opredelitve

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve iz člena 2 okvirne uredbe.

Poleg tega se uporabljajo naslednje opredelitve:

(a) „uporabnik navigacijskih služb zračnega prometa“ pomeni upravljavca zrakoplova v času izvedbe leta. Če identiteta upravljavca ni znana, se šteje, da je upravljavec zrakoplova njegov lastnik, razen če dokaže, katera druga oseba ga je upravljala;

(b) „predstavnik uporabnikov zračnega prostora“ pomeni vsako pravno osebo ali osebo, ki zastopa interese ene ali več kategorij uporabnikov navigacijskih služb zračnega prometa;

(c) „IFR“ pomeni pravila instrumentnega letenja, kot je opredeljeno v Prilogi 2 k Čikaški konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu iz leta 1944 (Deseta izdaja – julij 2005);

(d) „VFR“ pomeni pravila vizualnega letenja, kot je opredeljeno v Prilogi 2 k Čikaški konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu iz leta 1944 (Deseta izdaja – julij 2005);

(e) „območje preletnega zaračunavanja“ pomeni obseg zračnega prostora, za katerega sta uvedeni enotna stroškovna osnova in enotna cena za enoto;

(f) „območje zaračunavanja na terminalih“ pomeni letališče ali skupino letališč, za katere sta uvedeni enotna stroškovna osnova in enotna cena za enoto;

(g) „komercialni zračni prevoz“ pomeni vsak zračni prevoz, ki vključuje prevoz potnikov, tovora ali pošte za plačilo ali najemnino.

Člen 3

Načela sistema pristojbin

1. Sistem pristojbin odraža stroške, nastale neposredno ali posredno pri izvajanju navigacijskih služb zračnega prometa.

2. Stroški preletnih storitev se financirajo s sredstvi preletnih pristojbin, ki se naložijo uporabnikom navigacijskih služb zračnega prometa.

3. Stroški storitev na terminalih se financirajo s sredstvi pristojbin na terminalih, ki se naložijo uporabnikom navigacijskih služb zračnega prometa, in/ali z drugimi prihodki, vključno z notranjimi subvencijami v skladu z zakonodajo Skupnosti.

4. Odstavka 2 in 3 ne posegata v financiranje izjem nekaterih uporabnikov navigacijskih služb zračnega prometa iz drugih virov financiranja v skladu s členom 9.

5. Sistem pristojbin zagotavlja preglednost in posvetovanje o stroškovni osnovi ter o razdelitvi stroškov med različne službe.

Člen 4

Uvedba območij zaračunavanja

1. Države članice uvedejo območja zaračunavanja v zračnem prostoru v njihovi pristojnosti, kjer so uporabnikom zračnega prostora zagotovljene navigacijske službe zračnega prometa.

2. Območja zaračunavanja v zračnem prostoru se opredelijo na način, ki je skladen z delovanjem in storitvami v zvezi s kontrolo zračnega prometa, po posvetovanju s predstavniki uporabnikov zračnega prostora.

3. Območje preletnega zaračunavanja se razteza od tal do vključno zgornjega zračnega prostora, brez poseganja v možnost države članice, da uvede posebno območje za kompleksno območje terminalov po posvetovanju s predstavniki uporabnikov zračnega prostora.

4. Če se območja zaračunavanja raztezajo po zračnem prostoru več kot ene države članice, zadevne države članice sprejmejo ustrezne dogovore za zagotovitev skladnosti in enotnosti uporabe te uredbe v zadevnem zračnem prostoru. O tem obvestijo Komisijo in Eurocontrol.

POGLAVJE II

STROŠKI IZVAJANJA NAVIGACIJSKIH SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA

Člen 5

Upravičene storitve, naprave in dejavnosti

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa iz člena 1(2) in (4) uveljavijo stroške, nastale z izvajanjem navigacijskih služb zračnega prometa v zvezi z napravami in storitvami, predvidenimi in izvedenimi na podlagi regionalnega načrta letalske navigacije ICAO, za evropsko regijo, v območjih zaračunavanja, ki so v njihovi pristojnosti.

Ti stroški vključujejo upravne režijske stroške, stroške usposabljanja, izobraževanja, preizkusov in preizkušanja, raziskovanja in razvoja, ki so razporejeni med te službe.

2. Države članice lahko uveljavijo naslednje stroške, če nastanejo v zvezi z izvajanjem navigacijskih služb zračnega prometa:

(a) stroške, ki jih povzročijo ustrezni nacionalni organi;

(b) stroške, ki jih povzročijo pooblaščene organizacije, kot določa člen 3 Uredbe o izvajanju služb;

(c) stroške, ki izvirajo iz mednarodnih sporazumov.

3. Brez poseganja v druge vire financiranja in s ciljem visoke ravni varnosti, stroškovne učinkovitosti in zagotavljanja storitev so lahko pristojbine uporabijo za financiranje projektov, namenjenih za pomoč posebnim kategorijam uporabnikov zračnega prostora in/ali izvajalcem navigacijskih služb zračnega prometa, da izboljšajo skupno navigacijsko infrastrukturo, izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa in uporabo zračnega prostora v skladu z zakonodajo Skupnosti.

Člen 6

Izračun stroškov

1. Stroški upravičenih storitev, naprav in dejavnosti iz člena 5 se uvedejo na način, ki je v skladu z računovodskimi izkazi iz člena 12 Uredbe o izvajanju služb za obdobje med 1. januarjem in 31. decembrom. Vendar se enkratni učinki, ki izvirajo iz uvedbe mednarodnih računovodskih standardov, lahko porazdelijo na obdobje največ 15 let.

2. Stroški iz odstavka 1 se razčlenijo v stroške za zaposlene, druge stroške poslovanja, amortizacijske stroške, stroške kapitala in izredne stroške, vključno s plačanimi nepovratnimi davki in carinami, in vse druge s tem povezane stroške.

Stroški za zaposlene vključujejo bruto osebne prejemke, plačila za nadure, prispevke delodajalcev za socialno varnost in pokojninsko zavarovanje ter druge prejemke.

Drugi stroški poslovanja vključujejo stroške, nastale z nabavo blaga in storitev za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa. Vključujejo zlasti zunanje storitve, kot so komunikacija, zunanje osebje, na primer svetovalci, material, energija, javne gospodarske službe, najem stavb, oprema in naprave, vzdrževanje, stroški zavarovanja, potni stroški. Če izvajalec službe zračnega prometa kupi druge navigacijske službe zračnega prometa, vključi dejanski izdatek za navedene službe v svoje druge stroške poslovanja.

Amortizacijski stroški se nanašajo na skupna osnovna sredstva, ki se uporabljajo za namene navigacijskih služb zračnega prometa. Osnovna sredstva se amortizirajo, v skladu z njihovo pričakovano obratovalno dobo, z uporabo metode enakomernega časovnega amortiziranja za nabavno ceno sredstev, ki se amortizirajo. Če so sredstva v lasti izvajalca navigacijske službe zračnega prometa, ki je predmet spodbujevalnega mehanizma iz člena 12(2), se lahko za izračun amortizacije uporabi sedanja cena namesto nabavne cene. Metoda je enaka ves čas trajanja amortizacije.

Stroški kapitala so enaki zmnožku:

(a) vsote povprečne čiste knjigovodske vrednosti osnovnih sredstev, ki jih uporablja izvajalec navigacijske službe zračnega prometa in ki obratujejo ali so v pripravi, in povprečne vrednosti čistih obratnih sredstev, ki so potrebna za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa; in

(b) ponderiranega povprečja obrestne mere za obveznosti in prihodka iz kapitala.

Izredni stroški so enkratni stroški v zvezi z izvajanjem navigacijskih služb zračnega prometa, ki so nastali med letom.

3. Za namene petega pododstavka odstavka 2, ponderirani faktorji temeljijo na deležu financiranja preko obveznosti ali kapitala. Obrestna mera za obveznosti je enaka povprečni obrestni meri za obveznosti izvajalca navigacijske službe zračnega prometa. Prihodek iz kapitala vključuje finančno tveganje izvajalca navigacijske službe zračnega prometa, pri čemer je vodilo cena državnih obveznic. Če je izvajalec navigacijske službe zračnega prometa deležen spodbujevalnega mehanizma iz člena 12(2), se lahko doda dodatna premija, s čimer se ustrezno upošteva posebno finančno tveganje, ki ga ocenjuje izvajalec.

Če sredstva niso v lasti izvajalca navigacijske službe zračnega prometa, temveč so vključena v izračun stroškov kapitala, države članice zagotovijo, da stroški teh sredstev niso povrnjeni dvakrat.

Člen 7

Razporeditev stroškov

1. Stroški upravičenih storitev, naprav in dejavnosti v smislu člena 5 se razporedijo na pregleden način med območja zaračunavanja, v zvezi s katerimi so dejansko nastali.

Če nastanejo stroški v različnih območjih zaračunavanja, se razporedijo sorazmerno na podlagi pregledne metodologije, kot določa člen 8.

2. Stroški storitev na terminalih se nanašajo na naslednje službe:

(a) službe letališke kontrole, letalske informacijske službe, vključno z letalskimi svetovalnimi službami, in alarmne službe;

(b) službe zračnega prometa v zvezi s priletom in odhodom zrakoplova znotraj določene oddaljenosti letališča na podlagi operativnih zahtev;

(c) ustrezno razporeditev vseh drugih komponent navigacijskih služb zračnega prometa, ki odraža sorazmerno razdelitev med preletnimi storitvami in storitvami na terminalih.

3. Stroški preletnih storitev se nanašajo na stroške iz odstavka 1 ob izključitvi stroškov iz odstavka 2.

4. Če se podelijo oprostitve letom VFR v skladu s členom 9, izvajalec navigacijske službe zračnega prometa ločeno prikaže stroške navigacijskih služb zračnega prometa, zagotovljene letom VFR, in stroške, zagotovljene letom IFR. Ti stroški se lahko uveljavijo s pomočjo metodologije spremenljivih stroškov ob upoštevanju ugodnosti letom IFR, ki izvirajo iz storitev, podeljenih letom VFR.

Člen 8

Preglednost stroškovne osnove

1. Države članice in/ali izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa brez poseganja v člen 18 Uredbe o izvajanju služb organizirajo izmenjavo informacij o stroškovnih osnovah, načrtovanih naložbah in pričakovanem prometu s predstavniki uporabnikov zračnega prometa, če slednji to zahtevajo. Zato prikažejo predstavnikom uporabnikov zračnega prostora, Komisiji in po potrebi Eurocontrolu na pregleden način in vsaj na letni osnovi stroške, ki so jih uveljavljali v skladu s členom 5.

2. Informacija iz odstavka 1 temelji na poročevalnih preglednicah in podrobnih pravilih iz Priloge II ali, če je država članica sprejela odločitev iz člena 1(6), ali je Komisiji sporočila, da preučuje sprejetje takšne odločitve, iz dela 1 Priloge III.

POGLAVJE III

FINANCIRANJE IZVAJANJA NAVIGACIJSKIH SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA S POMOČJO PRISTOJBIN ZA ZRAČNO PLOVBO

Člen 9

Oprostitve plačila pristojbin za zračno plovbo

1. Države članice oprostijo plačila preletnih pristojbin:

(a) lete zrakoplovov, katerih največja dovoljena vzletna masa je manj kot dve metrični toni;

(b) mešane lete VFR/IFR v območjih zaračunavanja, če so izvedeni izključno po VFR in se pristojbina ne zaračunava za lete VFR;

(c) lete, namenjene izključno prevozom, na službeni poti, vladajočega monarha in njegove/njene ožje družine, voditeljev držav, voditeljev vlad in vladnih ministrov; v vseh primerih mora biti to utemeljeno z ustrezno oznako statusa na načrtu leta;

(d) lete, namenjene iskanju in reševanju, ki jih odobri ustrezen pristojni organ.

2. Države članice lahko oprostijo plačila preletnih pristojbin:

(a) vojaške lete, ki jih izvede vojaški zrakoplov katere koli države;

(b) trenažne lete, izvedene izključno zaradi pridobitve dovoljenja ali v primeru pilotskega dela posadke, napredovanja, in če to utemeljuje ustrezna označba na načrtu leta; leti morajo biti izvedeni izključno znotraj zračnega prostora zadevne države članice; leti ne smejo služiti prevozu potnikov in/ali tovora, niti postavitvi ali prevozu zrakoplova;

(c) lete, izvedene izključno z namenom preverjanja ali testiranja opreme, uporabljene ali namenjene za zemeljsko pomoč zračni plovbi, razen letov zaradi postavitve zadevnega zrakoplova;

(d) lete, ki se končajo na letališču, s katerega je zrakoplov vzletel, in med katerimi ni bilo nobenega vmesnega postanka;

(e) lete VFR;

(f) humanitarne lete, ki jih odobri ustrezen pristojni organ;

(g) lete v zvezi z izvrševanjem carinske in policijske službe.

3. Države članice lahko lete iz odstavkov 1 in 2 oprostijo plačila stroškov na terminalih.

4. Stroški, nastali z leti, ki so oproščeni plačila, se ne upoštevajo pri izračunu cen za enoto.

Stroške sestavljajo:

(a) stroški oproščenih letov VFR, kot določa člen 7(4); in

(b) stroški oproščenih letov IFR, ki se izračunajo kot zmnožek stroškov, nastalih za lete IFR, in razmerja števila oproščenih enot storitev in celotnega števila enot storitev; stroški, ki nastanejo za lete IFR, so enaki skupnim stroškom, znižanim za stroške letov VFR.

Države članice zagotovijo, da se izvajalcem navigacijskih služb zračnega prometa povrnejo stroški za storitve, opravljene v okviru oproščenih letov.

Člen 10

Izračun preletnih pristojbin

1. Preletna pristojbina za določen let v določenem območju preletnega zaračunavanja je enaka zmnožku cene za enoto, določene za to območje preletnega zaračunavanja, in enot preletnih storitev za ta let.

2. Brez poseganja v izvajanje spodbujevalne sheme, ki jo izvaja država članica v zvezi z izvajalci navigacijske službe zračnega prometa v skladu s členom 12(2), se cena za enoto v območju preletnega zaračunavanja izračuna kot ulomek predvidenih stroškov navigacijskih služb zračnega prometa s predvidenim številom plačljivih enot preletnih storitev za zadevno leto. Predvideni stroški vsebujejo saldo, ki izhaja iz presežnega ali premajhnega povračila iz preteklih let.

3. Enote preletnih storitev se izračunajo v skladu s Prilogo IV.

Člen 11

Izračun pristojbin na terminalih

1. Brez poseganja v možnost iz člena 3 za financiranje navigacijskih služb zračnega prometa na terminalih iz drugih virov financiranja je pristojbina na terminalu za določen let v določenem območju zaračunavanja na terminalih enaka zmnožku cene za enoto, določene za to območje zaračunavanja na terminalih, in enot storitev na terminalu za ta let.

2. Brez poseganja v izvajanje spodbujevalne sheme, ki jo izvaja država članica v zvezi z izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa v skladu s členom 12(2), se cena za enoto v območju zaračunavanja na terminalih izračuna kot ulomek predvidenih stroškov navigacijskih služb zračnega prometa s predvidenim številom plačljivih enot storitev na terminalih za zadevno leto. Predvideni stroški vključujejo saldo, ki izhaja iz preplačil ali nezadostnega kritja v preteklih letih.

3. Enote storitev na terminalih se izračunajo v skladu s Prilogo V.

Člen 12

Spodbujevalne sheme

1. Države članice lahko uvedejo ali odobrijo spodbujevalne sheme, sestavljene iz finančnih ugodnosti ali neugodnosti na nediskriminatorni in pregledni osnovi za podporo izboljšanja izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa, ki se odražajo v različnem izračunavanju pristojbin, kot je določeno v odstavkih 2 in 3. Te spodbude se lahko uporabijo za izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa in/ali uporabnike zračnega prostora.

2. Če se država članica odloči uporabiti spodbujevalno shemo za izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa, določi vnaprej, na podlagi posvetovanja iz člena 15, pogoje za določitev najvišje ravni cene za enoto ali povračila za vsako leto v obdobju največ petih let. Ti pogoji se določijo s sklicevanjem na predvideno raven stroškov (vključno s stroški kapitala) v zadevnem obdobju in lahko določijo tudi finančne prilagoditve (nad ali pod pričakovanimi stroški), ki temeljijo na posebnih vidikih poslovanja izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa, ki lahko vključujejo: učinkovitost, kakovost storitve, izvedbo določenih projektov, mejnike ali pristojnosti ali raven sodelovanja z drugimi izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, upoštevajoč učinke mrežnega sodelovanja.

3. Če se država članica odloči uporabiti spodbujevalno shemo za uporabnike navigacijskih služb zračnega prometa, vključno z nočnimi modulacijami, prilagodi, na podlagi posvetovanja iz člena 15, njihove pristojbine, da se izrazijo prizadevanja teh uporabnikov za izboljšanje uporabe navigacijskih služb zračnega prometa, znižanje skupnih stroškov teh storitev in povečanje učinkovitosti, zlasti z znižanjem stroškov letalske opreme, ki povečuje zmogljivost, ali za kompenziranje neprijetnosti zaradi izbire manj obremenjenih zračnih poti.

Te spodbujevalne sheme se omejijo časovno, z obsegom in zneskom. Ocenjeni prihranki, nastali z izboljšavami učinkovitosti poslovanja, morajo nadomestiti vsaj stroške spodbud v razumnem časovnem okviru. Shema se redno preverja, vključujoč predstavnike uporabnikov zračnega prostora.

4. Države članice, ki so uvedle ali odobrile spodbujevalne sheme, spremljajo, ali izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa ustrezno izvajajo te spodbujevalne sheme.

Člen 13

Določanje cen za enoto za območja zaračunavanja

1. Države članice zagotovijo, da se cene za enoto določijo za vsako območje zaračunavanja na letni osnovi. Zagotovijo lahko tudi vnaprejšnje določanje cen za enoto za vsako leto v obdobju največ petih let.

2. V primeru nepričakovanih večjih sprememb prometa ali stroškov se lahko cene za enoto spremenijo tekom leta.

3. Države članice o teh cenah za enoto za vsako območje zaračunavanja obvestijo Komisijo in po potrebi Eurocontrol.

Člen 14

Pobiranje pristojbin

1. Države članice lahko pobirajo pristojbine z enotno pristojbino za let.

2. Uporabniki navigacijskih služb zračnega prometa plačajo nemudoma in v celoti vse pristojbine za zračno plovbo.

3. Države članice zagotovijo uporabo učinkovitih izvršilnih ukrepov. Ti ukrepi lahko vključujejo odpoved storitev, zadržanje zrakoplova ali druge izvršilne ukrepe v skladu z veljavno zakonodajo.

Člen 15

Preglednost mehanizma zaračunavanja

1. Države članice zagotovijo redna posvetovanja s predstavniki uporabnikov zračnega prometa o politiki zaračunavanja. V ta namen jim zagotovijo potrebne informacije o svojem mehanizmu zaračunavanja iz Priloge VI, če je država članica sprejela odločitev iz člena 1(6), pa potrebne informacije iz dela 2 Priloge III, in organizirajo učinkovito in pregledno posvetovalno razpravo, da predstavijo te informacije in informacije iz člena 8 v prisotnosti izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa.

2. Brez poseganja v člen 18 Uredbe o izvajanju služb se da zadevna dokumentacija na razpolago predstavnikom uporabnikov zračnega prostora, Komisiji, Eurocontrolu in nacionalnim nadzornim organom tri tedne pred posvetovalno razpravo.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 16

Pritožba

Države članice zagotovijo, da so odločitve, sprejete na podlagi te uredbe, ustrezno obrazložene in so predmet učinkovitega preverjanja in/ali pritožbenega postopka.

Člen 17

Omogočanje spremljanja skladnosti

Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa omogočijo nacionalnemu nadzornemu organu ali pooblaščeni organizaciji, ki deluje v njegovem imenu, inšpekcijske preglede in nadzor, vključno z ogledi na terenu. Pooblaščenci so pooblaščeni, da:

(a) pregledajo zadevne računovodske listine, poslovne knjige, zaloge in drug material, pomemben za obračun pristojbin za zračno plovbo;

(b) vzamejo kopije ali izvlečke teh listin;

(c) zahtevajo ustno pojasnilo na kraju samem;

(d) vstopijo v zadevne prostore, zemljišča ali prevozna sredstva.

Taki inšpekcijski pregledi in nadzor se izvedejo v skladu s postopki, ki veljajo v državi članici, v kateri naj bi se izvedli.

Člen 18

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Ta uredba se začne uporabljati 1. januarja 2007.

Vendar pa lahko države članice odložijo uporabo členov 9, 10, 12, 13 in 14 glede preletnih pristojbin do 1. januarja 2008.

Države članice lahko odložijo uporabo členov 9, 11, 12, 13, 14 in 15 glede pristojbin na terminalih do 1. januarja 2010.

V kolikor države članice sprejmejo odločitev o odlogu iz drugega ali tretjega pododstavka, o tem obvestijo Komisijo.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 6. decembra 2006

Za Komisijo
Jacques BARROT
Podpredsednik

PRILOGA I

OCENA POGOJEV ZA IZVAJANJE NAVIGACIJSKIH SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA NA LETALIŠČIH IZ ČLENA 1(6)

Pogoji, ki se ocenijo na podlagi člena 1(6), so sledeči:

1. V kolikšni meri lahko izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa svobodno ponudijo izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa na letališčih ali pa od izvajanja odstopijo:

   — obstoj znatnih ekonomskih ovir, ki bi izvajalcu navigacijskih služb zračnega prometa preprečile ponudbo izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa ali pa odstop od izvajanja,

   — obstoj znatnih pravnih ovir, ki bi izvajalcu navigacijskih služb zračnega prometa preprečile ponudbo izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa ali pa odstop od izvajanja,

   — čas trajanja pogodbe,

   — obstoj postopkov, ki dovoljujejo prenos sredstev in osebja od enega izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa k drugemu.

2. V kolikšni meri lahko letališča svobodno določijo, kdo bo izvajal njihove navigacijske službe zračnega prometa, vključno z možnostjo samooskrbe:

   — zmožnost letališč za prehod k samooskrbi z navigacijskimi službami zračnega prometa,

   — obstoj pravnih, pogodbenih ali praktičnih ovir za zmožnost letališča, da zamenja izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa,

   — vloga predstavnikov uporabnikov zračnega prostora v postopku izbire izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa.

3. Število izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa, med katerimi lahko letališča izbirajo:

   — obstoj strukturne togosti, ki ovira učinkovito izbiro navigacijskih služb zračnega prometa za letališča,

   — dokazilo o alternativnih izvajalcih navigacijskih služb zračnega prometa, vključno z možnostjo samooskrbe, ki zagotavlja letališčem možnost izbire med navigacijskimi službami zračnega prometa.

4. V kolikšni meri so letališča deležna pritiskov komercialnih stroškov ali zakonodaje, ki temelji na spodbudah:

   — ali letališča dejavno konkurirajo za letalske prevoze,

   — v kolikšni meri nosijo letališča stroške pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa,

   — ali delujejo letališča v konkurenčnem okolju ali v okolju ekonomskih spodbud, namenjenih obvladovanju cen ali kakšnemu drugemu spodbujenemu zniževanju stroškov.

PRILOGA II

PREGLEDNOST STROŠKOVNE OSNOVE

1. POROČEVALNA PREGLEDNICA

Države članice in izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa izpolnijo naslednje poročevalne preglednice za vsako območje zaračunavanja v njihovi pristojnosti.

Zneski so dejanski zneski za leto (n – 3) do leta (n – 1) in načrtovani zneski od leta (n) naprej. Dejanski stroški se ugotovijo na podlagi potrjenih računov. Načrtovani stroški se ugotovijo v skladu s poslovnim načrtom, ki ga zahteva potrdilo iz člena 7 Uredbe o izvajanju služb.

Stroški se prikažejo v nacionalni valuti.

Preglednica 1

Stroški skupaj

Organizacija:

Območje zaračunavanja:

Leto n:

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Podrobnejši podatki glede na vrsto									
Osebje									
Drugi stroški poslovanja									
Amortizacija									
Stroški kapitala									
Izredni stroški									
Stroški skupaj									
Podrobnejši podatki glede na vrsto službe									
Vodenje zračnega prometa									
Komunikacija									
Plovba									
Nadzor									
Iskanje in reševanje									
Letalske informacije									
Meteorološke storitve									
Stroški nadzora									
Drugi stroški države									
Stroški skupaj									

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Dodatne informacije o menjalnem tečaju nacionalne valute z eurom									
Menjalni tečaj (1 EUR =)									

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P

Dodatne informacije o stroških kapitala

Povprečna obratna sredstva									
Od teh, povprečna dolgoročna sredstva									
Stroški kapitala pred obdavčitvijo (%)									
Prihodek od kapitala (%)									
Povprečne obresti na dolgove (%)									

2. DODATNE INFORMACIJE

Poleg tega države članice in izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo vsaj naslednje informacije:

— opis metodologije, uporabljene za razporeditev stroškov naprav ali storitev med različne navigacijske službe zračnega prometa, na podlagi seznama naprav in storitev, navedenih v regionalnem načrtu letalske navigacije ICAO, za evropsko regijo (Doc 7754), in opis metodologije, uporabljene za razporeditev teh stroškov med različna območja zaračunavanja,

— opis in utemeljitev razlik med načrtovanimi in dejanskimi zneski za leto (n – 1),

— opis in utemeljitev stroškov, načrtovanih na podlagi poslovnega načrta za obdobje petih let,

— opis stroškov, ki so jih povzročile države članice („drugi stroški države“),

— opis in utemeljitev metode, sprejete za izračun amortizacijskih stroškov: nabavnih stroškov ali sedanjih stroškov. Če je sprejeto obračunavanje sedanjih stroškov, zagotovitev primerljivih podatkov o nabavnih stroških,

— utemeljitev stroškov kapitala, vključno s sestavinami osnovnega premoženja,

— opis stroškov za vsako letališče za vsako območje zaračunavanja na terminalih; za letališča z manj kot 20 000 premiki v komercialnem zračnem prevozu na leto, izračunanih kot povprečje preteklih treh let, se stroški lahko prikažejo v skupnem znesku za posamezno letališče,

— razčlenitev meteoroloških stroškov na neposredne stroške in „temeljne stroške MET“, opredeljene kot stroški pomožnih meteoroloških naprav in storitev, ki služijo tudi meteorološkim potrebam na splošno. Ti vključujejo splošno analizo in napoved, vremenski radar in satelitska opazovanja, omrežja za opazovanje površine in zgornjega zračnega prostora, meteorološke komunikacijske sisteme, centre za obdelavo podatkov in podporno temeljno raziskovanje, usposabljanje in upravljanje,

— opis metodologije, uporabljene za razporeditev skupnih stroškov MET in temeljnih stroškov MET med civilno letalstvo in območja zaračunavanja.

PRILOGA III

POSEBNE ZAHTEVE GLEDE PREGLEDNOSTI ZA IZVAJANJE NAVIGACIJSKIH SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA NA LETALIŠČIH IZ ČLENA 1(6)

1. STROŠKI NAVIGACIJSKIH SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA

1.1 **Poročevalna preglednica**

Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa izpolnijo naslednjo poročevalno preglednico za vsako območje zaračunavanja na terminalih v njihovi pristojnosti.

Zneski so dejanski zneski za leto (n – 3) do leta (n – 1) in načrtovani zneski od leta (n) naprej. Dejanski stroški se ugotovijo na podlagi potrjenih računov. Načrtovani stroški se ugotovijo v skladu s poslovnim načrtom, ki ga zahteva potrdilo.

Stroški se prikažejo v nacionalni valuti.

Preglednica 1

Stroški skupaj

Organizacija:

Območje zaračunavanja:

Leto n:

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Podrobnejši podatki glede na vrsto									
Osebje									
Drugi stroški poslovanja									
Amortizacija									
Stroški kapitala									
Izredni stroški									
Stroški skupaj									

1.2 **Dodatne informacije**

Poleg tega države članice in izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo vsaj naslednje informacije:

— opis metodologije, uporabljene za razporeditev stroškov naprav ali storitev med različne navigacijske službe zračnega prometa, na podlagi seznama naprav in storitev, navedenih v regionalnem načrtu letalske navigacije ICAQ, za evropsko regijo (Doc 7754),

— opis in utemeljitev razlik med načrtovanimi in dejanskimi nezaupnimi zneski za leto (n – 1),

— opis in utemeljitev nezaupnih stroškov in investicij v zvezi s pričakovanim prometom, načrtovanih za obdobje petih let,

— opis in utemeljitev metode, sprejete za izračun amortizacijskih stroškov: nabavnih stroškov ali sedanjih stroškov,

— utemeljitev stroškov kapitala.

2. FINANCIRANJE NAVIGACIJSKIH SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA

Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo naslednje informacije za vsako območje zaračunavanja na terminalih:

— opis načina(-ov) financiranja stroškov navigacijskih služb zračnega prometa.

PRILOGA IV

IZRAČUN ENOT PRELETNIH STORITEV

1. Enota preletnih storitev se izračuna kot zmnožek faktorja razdalje in faktorja teže za zadevni zrakoplov.

2. Faktor razdalje se izračuna kot ulomek števila kilometrov, preletenih na razdalji po velikem krogu med vstopno in izstopno točko v območju zaračunavanja, in števila 100, glede na zadnji znan načrt leta, ki ga vloži zadevni zrakoplov za namene pretoka zračnega prometa.

3. Če sta izhodna in vhodna točka enega leta v območju zaračunavanja enaki, je faktor razdalje enak razdalji med tema točkama po velikem krogu in najbolj oddaljeno točko načrta leta.

4. Upoštevana razdalja se zmanjša za 20 kilometrov za vsak vzlet z ozemlja države članice in za vsak pristanek na njem.

5. Faktor teže, izražen kot številka z dvema decimalnima mestoma, je kvadratni koren kvocienta, izračunanega kot ulomek števila metričnih ton največje dovoljene vzletne mase zrakoplova, navedene v spričevalu o plovnosti ali drugem enakovrednem uradnem dokumentu, ki ga zagotovi upravljavec zrakoplova, in števila 50. Če teža ni znana, se uporabi teža najtežjega obstoječega zrakoplova iste vrste. Če ima zrakoplov navedenih več največjih dovoljenih vzletnih mas, se uporabi največja. Če upravljavec upravlja dva ali več zrakoplovov, ki sta različici istega tipa, se za vsak zrakoplov tega tipa uporabi povprečje največjih dovoljenih vzletnih mas vseh njegovih zrakoplovov tega tipa. Izračun faktorja teže za tip zrakoplova in upravljavca se opravi najmanj enkrat letno.

PRILOGA V

IZRAČUN ENOT STORITEV NA TERMINALIH

1. Enota storitev na terminalih je enaka faktorju teže za zadevni zrakoplov.

2. Faktor teže, izražen kot številka z dvema decimalnima mestoma, je kvocient, izračunan kot ulomek števila metričnih ton največje dovoljene vzletne mase zrakoplova in števila 50, kot je določeno v odstavku 5 Priloge IV, do moči 0,7. Vendar pa se, v prehodnem obdobju petih let po izračunu prve cene za enoto na terminalih po tej uredbi, ta eksponent umesti med 0,5 in 0,9.

PRILOGA VI

MEHANIZEM ZARAČUNAVANJA

1. POROČEVALNA PREGLEDNICA

Države članice izpolnijo naslednjo poročevalno preglednico za vsako območje zaračunavanja v njihovi pristojnosti. Države članice predložijo tudi konsolidirano preglednico 1 za vsako območje zaračunavanja v njihovi pristojnosti. Če se območje zaračunavanja razteza po zračnem prostoru več kot ene države članice, izpolnijo preglednico skupaj v skladu z dogovori iz člena 4(4).

Zneski so dejanski zneski za leto (n – 3) do leta (n – 1) in načrtovani zneski od leta (n) naprej. „Skupni stroški" so vsota vseh skupnih stroškov iz preglednice 1, ki so razporejeni na to območje zaračunavanja.

Preglednica 2

IZRAČUN CENE ZA ENOTO

Organizacija(-e):

Območje zaračunavanja:

Leto n:

Cena za enoto (v eurih)

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Skupni stroški [1]									
Stroški letov, ki so oproščeni plačila									
Zneski, preneseni v leto (n)									
Prihodek iz drugih virov									
Stroški, ki se zaračunajo									
Skupno število enot storitev									
Enote storitev, ki se zaračunajo									
Cena za enoto [2]									

[1] Kot vsota vseh skupnih stroškov iz preglednice 1, ki se razporedijo na to območje zaračunavanja (v primeru določenih zunanjih navigacijskih služb zračnega prometa se upoštevajo stroški letnega izdatka).
[2] Cena za enoto = stroški, ki se zaračunajo/enote storitev, ki se zaračunajo.

Cena za enoto (v nacionalni valuti)

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Menjalni tečaj (1 EUR =)									
Cena za enoto									

Saldo, ki se prenese (v nacionalni valuti)

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Pristojbine, zaračunane uporabnikom									
Dejanski skupni stroški									
Prihodek iz drugih virov									
Dejanski stroški letov, ki so oproščeni plačila									
Zneski, ki se prenesejo v leto (n)									
Saldo leta (n)									

2. DODATNE INFORMACIJE

Poleg tega države članice in izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zberejo in predložijo vsaj naslednje informacije:

— opis in utemeljitev uvedbe različnih območij zaračunavanja, zlasti v zvezi z območji zaračunavanja na terminalih in morebitnim navzkrižnim subvencioniranjem med letališči,

— opis in utemeljitev izračuna predvidenih enot storitev, ki se zaračunajo,

— opis in utemeljitev metodologije, uporabljene za obnovitev salda, ki izhaja iz preplačil ali nezadostnega kritja v preteklih letih,

— opis politike oprostitev in opis finančnih sredstev za kritje s tem povezanih stroškov,

— opis prihodka iz drugih virov, če obstajajo,

— opis in utemeljitev spodbud, podeljenih izvajalcem navigacijskih služb zračnega prometa, in zlasti modalitet, ki se uporabijo pri določanju zakonskih pogojev na ravni cen za enoto; opis in utemeljitev ciljev v smislu poslovanja in modalitet, ki se upoštevajo pri določanju najvišjih cen za enoto,

— opis načrtov izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa za izpolnjevanje načrtovanih ciljev glede ponudbe in poslovanja,

— opis in utemeljitev spodbud, podeljenih uporabnikom navigacijskih služb zračnega prometa.